

“CiU tindrà ERC al costat per a defensar el concert a Madrid”

Joan Puigcercós, candidat d'ERC

Un dels principals reptes del país és sortir de la crisi econòmica. En aquest sentit, penseu que cal modificar el model de finançament català actual? I si és així, en quina direcció? Defenseu un sistema de concert econòmic?

—Des del 1992 Esquerra denuncia l'espoliació que patim i defensa el concert econòmic. En aquell moment CiU i PSC no tan sols no en volien saber res, sinó que ens acusaven de fer volar coloms o de ser insolidaris. Artur Mas, després d'haver retallat de l'Estatut —amb Zapatero— el concert econòmic, ens diu ara que sí que el vol. Me n'alegro, i tindrà Esquerra al costat per defensar-ho davant Madrid. Però quan Madrid torni a dir que no, fins on està disposada a anar CiU? Perquè si no està disposada a fer res, com gairebé sempre, la seva proposta no passa de ser fum electoral.

—Un altre eix important de la campanya i de la nova legislatura serà la

relació Catalunya-Espanya. Sou partidaris de convocar una consulta per la independència durant la legislatura vinent, o una consulta amb múltiples opcions —federalisme, autonomisme, independència—?

—Per a ERC, tot és possible sempre que la pregunta sigui molt clara i plantegi obertament com a opció ser un nou estat de la Unió Europea.

—En temps de crisi econòmica, alguns governs opten per modificar la política fiscal, sigui per augmentar els ingressos, sigui per alleugerir la càrrega impositiva als ciutadans. Sou partidaris de retocar la política fiscal de Catalunya —en aquells impostos en què Catalunya pot fer-ho—?

—És evident que no podem augmentar la pressió fiscal a les famílies. Però no jugarem a fer demagògia, ni a anunciar exempcions fiscals. ERC ha impulsat la reforma de l'impost de successions davant ICV i PSC, que s'hi

negaven tossudament. Ara, un 94% dels catalans ja no l'hauran de pagar. Només el pagaran el 6% restant, les rendes més altes i encara amb una rebaixa substancial. Però sincerament, pensem que aquest 6% ha de continuar subjecte a l'impost de successions, per una simple qüestió de justícia redistributiva. Era intolerable que les classes populars i mitjanes d'aquest país patissin un impost que s'havia convertit en un impost sagnant que havia pres caràcter confiscatori.

—**El debat sobre el copagament en sanitat ha tornat a l'actualitat. Quin és el vostre parer respecte a aquesta opció?**

—Responsabilitat, tanta com s'escaigui. Però no pot ser que novament els catalans siguem els que hàgim d'assumir el copagament de la sanitat mentre a la resta de l'estat no s'assumeix. Els catalans ja som els que fem un esforç més gran i els que dediquem més recursos públics a la sanitat.

—**Cal reformar el sistema de pensions? En quina línia s'ha de fer?**

—La prioritat és que els pensionistes no perdin poder adquisitiu. Sovint tinc la sensació que el govern espanyol és poruc amb els poderosos i atrevit amb els febles. Per exemple, no s'han demanat mai responsabilitats a tots els directius de bancs i caixes que han posat en perill l'economia productiva i han tancat l'aixeta del crèdit amb una gestió que ha portat les entitats d'estalvi a una situació insostenible.

—**Esteu plenament satisfets amb el model educatiu català? Quins aspectes en modificaríeu, si és el cas?**

—El model educatiu català neix del Pacte Nacional per l'Educació (PNE) que va impulsar Marta Cid, una consellera d'Educació d'Esquerra. Allí es va arribar a un consens molt important amb la comunitat educativa. La llei d'educació (LEC) ha perdut consens, hem hagut de cedir en algunes qüestions per aconseguir un ampli suport polític i blindar la llei amb PSC i CiU.

Hi ha aspectes millorables, com la poca concreció de la memòria econòmica de la LEC respecte al PNE, no hi ha prou garantia real de la gratuïtat dels ensenyaments bàsics, el protagonisme de les famílies hauria de disposar de més garanties i caldrien més mesures de suport a la tasca docent. Però és, sens dubte, un gran pas endavant com a país. Una llei que supera la LOE per l'esquerra i que blindava l'escola catalana amb tots els i uts; alhora que determina un sistema educatiu únic amb dos models: escola pública i escola concertada que assumeix també els objectes de la pública.

—**El TC ha admès a tràmit un recurs contra la llei del cinema. Esteu d'acord a sancionar en aquest àmbit qui no compleixi la llei catalana, o penseu que caldria introduir-hi elements de flexibilitat?**

—Hi ha cap llei que no prevegi una sanció en cas d'incompliment? Aquesta és una música que fa sonar CiU, bàsicament perquè els tremolen les cames només de pensar que haurien de sancionar. Els fa por, els atorreix pensar d'incomodar les *majors* i el gremi d'exhibidors. Per això CiU hi ha posat bastons a les rodes des del primer moment o fins i tot s'ha alineat amb el PP denunciant la imposició del català. La llei ja preveu un termini per a adaptar-s'hi, ja és flexible.

Els catalans hem de tenir el dret d'anar al cinema i poder veure una pel·lícula en la nostra llengua.

—**Com s'ha de gestionar a Catalunya la qüestió dels ciutadans nous que es troben en situació irregular?**

—No tenim competències executives en immigració, ni per regular els fluxos. Precisament havíem previst la necessitat d'assumir competències. Però el fet és que l'Estatut retallat per Mas i Zapatero en recull ben poques. Hem fet, això sí, una llei d'acollida modèlica que consa-

gra el català com a llengua comuna i que ha estat objecte de recurs davant el TC. Som un país acollidor i amb una voluntat d'integració exemplar. Però no estem a favor del *papers per a tothom*, ni de frivoltzar amb la immigració. Drets i deures per a tothom.

—**L'Estatut vigent és l'eina que garanteix el ple desenvolupament de l'autogovern de Catalunya?**

—De cap manera. El que van pactar Mas i Zapatero, amb la presidència de la Generalitat com a moneda de canvi, ja no ho garantia. Només cal llegir què en deia Ramon Tremosa, quan no era eurodiputat de CiU, en un llibre editat per 3i4. L'Estatut de la Moncloa ens havia deixat lligats de peus i mans a Madrid en aspectes bàsics com el del finançament.

—**Si no obteniu prou majoria per a governar en solitari, amb quin o quins partits penseu que us entendríeu?**

—Estem en una cruïlla històrica i podem entendre'ns amb tothom que estigui disposat a avançar cap a l'exercici del dret de decidir. La voluntat és sumar, però sumar per avançar, no per fer bullir l'olla. Una altra cosa és que puguem arribar a acords amb temes com el concert econòmic sense que això hagi de tenir res a veure amb un pacte de govern. Aquí sempre ens hi trobaran.

—**I amb quin o quins partits seria impossible una aliança?**

—Amb el PP i Ciutadans. És inviable entendre's amb qui porta les nostres lleis continuament al TC i encara no ha assumit la condició nacional del nostre poble.